

Respostes a la ciutadania del PSC al Ple de 18-2-2015

L'origen principal de la corrupció municipal, és la progressiva externalització de serveis i obres, el mecanisme és conegut i pervers i es manipulen concursos públics per beneficiar a determinades empreses a canvi de comissions, endolls, regals, etc.

Per què externalitzen? Per què creuen que el privat és millor que el públic, o perquè així tenen possibilitats de fer tripijocs amb les empreses? No creuen que seria bona idea remunicipalitzar serveis i obres?

El senyor Giner:

“És la pregunta de María Jesús Sinfreu, que fa una pregunta al ple. Per tant entenem, com entenem en aquests casos, que és per al conjunt dels grups municipals.”

El senyor Giner:

“Bé. La corrupció és corrupció, i el que és legal, és legal. Jo estaria més d'acord amb el que comentaven, doncs, en aquest cas Iniciativa, i ha comentat el propi senyor Pons. Són actituds personals i una manca absoluta de valors, per tant, són qüestions de comportament personal. I tampoc es pot generalitzar. Malauradament, en aquests moments hi ha una sensació de generalització de la corrupció, que el que està provocant és una desafecció política. Hi ha milers, milers i milers de polítics que fan la seva feina amb total honradesa i amb una vocació claríssima de servei al públic. Per tant, no es pot generalitzar.

Senyor Figueras, simplement en el tema on vostè ha posat dos exemples. Miri, una cosa és la corrupció, i una altra cosa és el que és legal, i vostè això després ho ha matisat i ho ha dit molt bé: «Escolti, jo no dic...» Miri, nosaltres, o cap òrgan de l'ajuntament, ni el ple ni la junta de govern, no dóna res a dit –res a dit. Es tramita un expedient, es fa un expedient, i hi ha una cosa que és sagrada també, que són els informes tècnics. Hi ha les valoracions tècniques, i les decisions polítiques es basen en aquestes valoracions tècniques i en aquests informes tècnics. I jo li puc dir, li puc dir i li puc assegurar que no hi ha cap –cap– membre de l'equip de govern, que mai –mai, mai– ha incidit en un informe tècnic, a l'inrevés, ens hem basat en informes tècnics i després ens han donat mals resultats. Però hem complert, i hem fet les adjudicacions d'acord amb els informes tècnics, perquè això és el que diu la llei. Per tant, senyor Figueras, jo crec que barrejar dues coses quan es parla d'aquest tema, si més no és de mal gust i incita a confusió. Queda ben clar que les actuacions

d'aquest ajuntament, fins que no es demostrï el contrari, si no hi ha els jutjats i altres instàncies, és absolutament legal.

I m'agradaria entrar també en una part de la pregunta, quan diuen el tema que... Miri, els ajuntaments, o la forma en què els ajuntaments gestionen les obres dels serveis, ho marca la llei –ho marca la llei. Per exemple, sobre una obra d'un carrer, la remodelació d'un carrer. La llei diu que forçosament s'ha de fer a través d'una empresa constructora, i que seria una excepció que ho faci directament l'Administració. Aquí és un cas al revés, la llei diu: «Escolti, les obres normalment s'han de licitar. És un fet extraordinari que ho assumeixi directament l'Administració.» Per tant, la llei marca en cada moment quins són els passos, i quan es formula un expedient, es formula amb tots els condicionants que té, que són els informes tècnics i jurídics, que són, en definitiva, els que informen després les decisions que es prenen. Per tant, queda ben clar en aquest sentit que corrupció és una cosa, legalitat és una altra, i el procediment ve determinat per les lleis. i en aquest ajuntament se segueixen els procediments.

Jo no pensava contestar en aquest sentit, perquè en cap moment ens hem sentit al·ludits amb aquesta pregunta, sincerament. És la seva intervenció la que m'ha fet desviar aquesta qüestió cap aquí, i aclarir aquests temes. Realment, penso que són dues coses absolutament diferents que no es poden barrejar.”

La senyora alcaldessa:

“I jo voldria dir alguna cosa més, sense entrar exactament en la qüestió. Primer, que la corrupció és un tema molt preocupant, i és una xacra que tenim al nostre país. I l'altra és que el que no podem fer és deixar caure l'ombra de la sospita, hem d'anar directament allà on pertoca, perquè tenim l'obligació real i moral també, com a servidors públics. Un regidor o una regidora, si té la sospita que, en qualsevol altre però especialment en aquest ajuntament, s'ha atorgat un concurs a dit, o hi ha algun tipus d'irregularitat, per descomptat, un presumpte delicte, el primer que ha de fer és anar als tribunals a demanar que s'obrin les diligències que calguin, i que s'investigui el cas. Per tant, no deixem caure aquesta sospita, perquè realment precisament hi ha un nombre, malauradament un nombre important de casos de corrupció en el país, diria de tots els colors, i, per tant, tots hem d'entonar el *mea culpa*, però també som molts, moltes les persones que amb molta dignitat i amb una gran vocació de servei públic treballem les vint-i-quatre hores del dia pràcticament al servei de la nostra ciutat, o al servei dels nostres ideals.

Per tant, jo només demano una cosa: només li faltava a la política, amb la desafecció que tenim, que nosaltres, d'una manera gratuïta, deixem caure

aquesta ombra de la sospita. Si hi ha una sospita, mitja sospita, si us plau, als tribunals, i si no, és millor no dir res. Aquesta reflexió la volia fer, perdoneu-me.”

El senyor Figueras:

“Senyora alcaldessa, si em permet, per al·lusions al cap i a la fi, que no entenc per què em contesten a mi en comptes de a la senyora Sinfreu. Si recorden, i ja tindran temps de llegir el que he dit, quan un ciutadà em diu: «Això s’ha adjudicat a dit», jo he dit que vaig anar a consultar els expedients, i vaig veure que havia licitat més gent. I després incorpore: «Oh, quina casualitat que la mateixa empresa que treballa és a qui se li adjudica.» Que en tot cas, el que està mal fet és... *(Veü de fons.)* No, això no és sospita –això no és sospita. Jo dic que hi ha legalitat.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé, aclarit. I tenim una altra pregunta.”

El senyor Giner:

“Sí, hi ha una altra pregunta que fa la senyora Emilia Casassola, i diu: «Que tenim interès en assistir al ple municipal que tindrà lloc el proper dimecres 18 de febrer del 2015, amb la intenció d’interessar-nos per la ubicació dels contenidors de les escombraries que abans quedaven just a l’entrada de la finca, ja que amb data 29 d’agost de 2014 vàrem presentar un escrit demanant-ne la reubicació, i no hem tingut resposta encara. Per tot això, demanem poder assistir al ple i fer la pregunta.»

Bé, la política de l’ajuntament ha estat sempre ara, en aquests moments, crear el que diguem-ne que són illes ecològiques, és a dir, que totes les fraccions estiguin juntes perquè suposa un menor esforç per a la ciutadania fer la selecció. A vegades, si estan separats, si el de rebuig no té al costat el de vidre o no té al costat el d’envasos, doncs, és més fàcil tirar-ho tot al rebuig. Per tant, el tema d’ajuntar-ho i d’aquestes illes ecològiques, és precisament per facilitar la labor del que seria el triatge. I a més, això ens va molt bé perquè tot el que hi ha al rebuig que no correspon al rebuig, ens ho penalitzen. Vol dir que l’ajuntament això ho paga. Quan va a les plantes de triatge ho separen, i el camió tal que ve d’Esplugues i porta no sé què, el rebuig porta vidre o porta no sé quantes matèries que són reciclables, doncs, això es penalitza i es paga.

Per tant, el que hem fet sempre és intentar ajuntar aquestes illes, aquests contenidors en aquetes illes. És veritat que això a vegades provoca, doncs, una situació complicada, perquè resulta que quan toca, hi ha sis contenidors o cinc contenidors tots junts, quatre contenidors, i també amb això hem intentat

mantenir l'equilibri. Aquest cas que plantegen és un cas que ja ve de lluny, i, en tot cas, ara el que farem, acabades les obres, és intentar buscar una reubicació d'acord amb el servei de recollida de residus i els regidor de barri, una reubicació d'aquests contenidors perquè no provoquin aquesta molèstia que vostès han reclamat repetidament.”

La senyora alcaldessa:

“Sí. Amb això, doncs... Com dèiem, eren dues preguntes escrites, s'ha donat la resposta, i ara sí, passàriem a obrir un torn per a les persones que avui assisteixen al ple i vulguin fer alguna pregunta. Perdó, primer ens toca aquells presidents o presidentes d'associacions de veïns que vulguin formular alguna pregunta, ..., que no és el cas. Ara sí, doncs, a la resta de persones.

Bé, hi ha una sèrie de persones que no vénen habitualment, i ens han de dir el seu nom, per... Molt bé. (*Veu de fons.*) Sí, sí, això ja... Ens ha dit que és la que havia signat la pregunta. Algú més, veritat, ens ho havia demanat? Les persones que acompanyen en el banc la senyora..., també han demanat? (*Veu de fons.*) Ah, parlarà vostè, llavors, en nom de tothom vol dir, o...? Segur que ho aconseguix. Molt bé. I l'altre veí també, que ens demanava la paraula? José Luís. García?

Farem lectura per si ens hem deixat algú, i llavors... La senyora Laura de Lucas, la senyora Laura Benito, el senyor Julio Roldán, el senyor Diego Martínez, el senyor Javier Mederos, la senyora Teresa Carbonell, el senyor Jordi Raventós, el senyor Julián Carrasco, la senyora Anna Coll, la senyora Eulàlia Herranz... Vull dir bé el seu cognom, i... La senyora Emilia Casassola, i el senyor José Luís García. Molt bé. Doncs, comencem amb la senyora Laura de Lucas, que si té una qüestió té un minut, i si són dues qüestions, doncs, un minut per a cada.”

La senyora de Lucas:

“Sí, dos cuestiones. Los vecinos nos informan de que parece que están produciéndose robos en domicilios en las zonas de Can Clota, algo de Can Vidalet también, y Ciudadans quiere saber cómo está esta situación, si se trata de alguna banda organizada, y qué medidas tomará el ayuntamiento también en locales, persianas, etcétera.

Dos. Teniendo en cuenta los baremos y criterios para el curso 2014-2015 para otorgar ayudas económicas en cuanto a las becas comedor, se indica que el 100 por cien... només s'atorgarà de forma excepcional, segons informe dels serveis socials. Y que han concedido 178 becas que cubren el 100 por cien del coste del comedor escolar. Y 17 cubren el 100 por cien, y 12 del 90 por ciento del coste para dar cobertura a aquellas solicitudes que no habían podido ser

atendidas por el Consejo Comarcal del Baix Llobregat. Ciutadans d'Esplugues quiere saber si estas 207 becas de comedor se corresponden con niños en nuestro municipio en riesgo de exclusión social, dadas las condiciones de excepcionalidad en la concesión, según se indica en los baremos de este ayuntamiento.

Gracias.”

La senyora alcaldessa:

“La senyora Laura Benito.”

La senyora Benito:

“Sí. Nosotros, Ciudadanos, quisiéramos saber... Bueno, en principio, señora alcaldesa, felicitarla por su candidatura para estas próximas elecciones del 24 de mayo. Igualmente al señor Comellas y a la señora Lúdia, que parece que también es oficial, la señora Lúdia Ibáñez.

Dicho esto, ya que entramos en precampaña electoral, pues a Ciutadans le gustaría saber cuánto cuesta la campaña institucional «Esplugues t'Estimo». Cuánto le está costando a las arcas municipales. No solamente lo que estamos viendo en toda Esplugues y tal, sino también las pegatinas que usted están enviando a los domicilios. Esto por un lado.

Y por el otro lado, la segunda pregunta se refiere a la revista municipal *El Pont*. Yo creo que no me equivoco –y esto es una reflexión de Ciudadanos, de nuestro partido, pero también mía personal, como vecina– que es algo compartido, que puede ser compartido por el resto de los partidos políticos, si les digo a ustedes, como equipo de gobierno, que a nosotros nos parece excesiva la publicidad que se da al Partido Socialista en este caso, y a la figura de la señora alcaldesa, y a la poca cobertura que tienen el resto de los partidos políticos. Ésta es una opinión.

Dicho esto, quisiéramos, lo preguntamos en una ocasión, no se nos respondió, nos gustaría que ahora, por favor, nos respondieran otra vez, de nuevo, y en caso, señor Enric Giner, que usted no tenga este dato, si algún otro partido lo sabe, pues les agradeceríamos que nos lo dijeran. ¿Cuánto nos cuesta a los espluguenses la revista *El Pont*? Y además, con la cosa de que este mes la revista además nos viene con un plástico maravilloso, que parece ser, creemos, eh?, que habrá subido el coste de las publicaciones. Si no es así, pues nada, queda muy bonito, pero bueno, nos gustaría saber cuál es el coste de esta revista municipal.

Gracias.”

La senyora alcaldessa:

“El señor Julio Roldán.”

El señor Roldán:

“Hola, buenas noches a todos. Yo quiero hacer una pregunta en nombre de Ciudadanos, sobre la instalación, el equipamiento público del *espai* Baronda, y es un poco... Bueno, es relativo a este equipamiento, que sabemos que supuso una inversión de 8 millones de euros en su día, que luego se encareció o ha aumentado este coste en 3 millones de IVA, que recientemente ganó el juicio contra el ayuntamiento Hacienda, creo recordar, si no es así... ¿No? Ah, ¿se quedó en 8 millones? Bueno, pues esta era una de las preguntas, realmente el coste final, si la inversión son 8 millones de euros.

Este equipamiento consta de despachos donde tiene la sede una empresa privada de arquitectos. Queríamos saber cuál es efectivamente la relación que hay, que superficie ocupan de esta instalación. Igualmente, qué pasa con los parkings también. De los 5.000 metros cuadrados del total de la instalación, cuánto hay a disposición del ayuntamiento y de sus entidades y cuánto a disposición de esta empresa privada. Y bueno, un poco el funcionamiento de la disponibilidad, por qué cuando uno pregunta en Cultura, cualquier otro edificio público sabemos más o menos qué disponibilidad, te informan enseguida de si tienen disponibles dos horas o cuatro, y en el caso del *espai* Baronda, parece como que hay que renegociarlo, pasarlo por instancias, es más lento, es más confuso todo, ¿no? Bueno, queríamos aclaraciones en ese sentido de esta instalación, y esta relación publicoprivada, sobre todo ahora que también esta empresa está en concurso voluntario de acreedores. ¿En qué situación está también? Y si hay alguna previsión de qué ocurrirá en caso de que esa empresa acabe en liquidación, ¿no?

Eso es todo, es aclarar un poco todo el tema relativo al *espai* Baronda. Gracias.”

La senyora alcaldessa:

“Señor Diego Martínez.”

El señor Martínez:

“Hola, buenas noches a todos. La ventaja o inconveniente que tiene la instalación de carpas y mesas informativas por parte de los partidos políticos en la ciudad es que se te acercan los vecinos, y sin ataduras de ningún tipo te exponen sus quejas, sus preguntas, se interesan por cosas. Y a nosotros nos ha llegado una, de un vecino, que quiero leer literalmente, si me lo permiten. Será seguramente un poco más de un minuto: «Recientemente he observado

que en la avenida Jacint Esteve Fontanet, esquina con la calle Manuel Florentín Pérez, se han colgado unas señales de tráfico indicando que durante unos horarios determinados la calle Manuel Florentín se convierte en una calle de una sola dirección de tráfico. Me imagino que se debe a que coinciden los horarios citados con los de entrada y salida de un colegio existente en esa zona, de reciente implantación, me parece que se llaman Highlands.

Tratándose de una situación excepcional, por la gran aglomeración de vehículos por la entrada y salida de los niños del colegio en esta franja horaria, considero adecuada y correcta la decisión de este ayuntamiento de la colocación de las mencionadas señales de tráfico. Justamente en esa zona del municipio existe otro colegio mucho más antiguo que el mencionado, que es el Isabel de Villena, en el que posiblemente el número de alumnos sea mayor que el anteriormente citado. Entre las 8:45 y las 9:05 de la mañana, y las 16:45 y las 17:05 de la tarde, se producen situaciones excepcionales de aglomeración de vehículos, prácticamente de los abuelos de los niños que entran y salen del colegio. Dado que justamente delante de la puerta de entrada al colegio hay una parada de bus y una zona de carga y descarga de mercancías, resulta prácticamente imposible aparcar para que los niños entren y salgan del colegio. La señora alcaldesa ha sufrido en sus carnes esta problemática.

Normalmente, en estas franjas horarias acuden al lugar una pareja de policía municipal, que básicamente regula el tráfico en los dos pasos de cebra que existen en el lugar. Algunos de los agentes son considerados y permiten que los vehículos aparquen delante justo de la puerta de entrada al colegio, aunque esté prohibido por una señal de tráfico. De todos es sabido que en presencia de un agente de circulación, si éste lo considera oportuno, las prohibiciones de las señales de tráfico pueden quedar anuladas, y el agente, si es diligente y con ánimo de servir a la ciudadanía, puede ordenar el tráfico correctamente. Pero desgraciadamente, existe algún agente que considerándose el policía justiciero, el sheriff, no solo no permite que se aparque, sino que a distancia toma nota de la matrícula del vehículo que osó aparcar en esa zona prohibida, y aun estando dentro el conductor, a posteriori le multa, nada más que con 200 euros, que a veces coincide con una quinta parte de la pensión del abuelo o abuela que va a recoger al niño.

Esta falta de criterio de la policía municipal no es admisible, y rogaría a la señora alcaldesa que tome cartas en el asunto y corrija esta situación que tanto incomoda a la ciudadanía, especialmente, como reitero, a los abuelos, que a pesar de colaborar y realizar una función social importante, se ven agravados por estos hechos que denuncio.

Muchas gracias.”

La senyora alcaldessa:

“M’ho pot demanar directament, eh?, no cal que faci... Jo tinc un correu obert perquè me l’enviïn, però després donarem resposta. Gràcies al senyor Diego Martínez.

Javier Mederos, el senyor Javier Mederos.”

El senyor Mederos:

“Bona nit, senyora alcaldessa. Regidors, regidores. El meu company Diego Martínez ha fet una reflexió sobre el tema de les carpes i les taules informatives, i això ens permet rebre el tanteig de la gent, l’opinió del poble. I en aquest cas, estar a les carpes ens permet també rebre preguntes derivat de temes com sobre costos d’obres, i manteniment d’espais de la ciutat. I un dels que ens ha arribat ha sigut sobre el Parc dels Torrents.

N’hi ha veïns que s’estan apropant a la nostra taula per fer arribar a l’ajuntament preguntes sobre el tema d’un projecte que va néixer amb molta il·lusió, i que al final s’ha desvirtuat bastant, i sobretot el tema de per què n’hi ha trams, per exemple el de La Baronda, que no s’han acabat. El tema del llac, que es va treure l’aigua i es va tornar a posar, quin ha sigut el cost d’aquestes operacions. En definitiva, la pregunta que volíem fer és si hi ha hagut un sobre cost en el projecte del Parc dels Torrents, i quin preu actual té en conjunt tot el manteniment de les seves instal·lacions.”

La senyora alcaldessa:

“La senyora Teresa Carbonell. Senyora Carbonell, ja sap que té un minut si és una qüestió, i si són dues, un per a cada.”

La senyora Carbonell:

“Bé, primer voldria fer un agraïment, que avui he vist que el senyor Carmona estava aquí en un lateral, cosa que a mi em sembla que per estar aquí, molt més bé que no pas tenir un senyor d’esquena tota l’estona. O sigui que felicitats amb aquesta situació. Molt bé.

I l’altre és referent a... A veure, ara fa un any, en el ple del mes de febrer, es va aprovar la reducció del sou de la senyora alcaldessa, i es va dir que amb aquesta reducció hi ha una quantitat de despesa que cobrava d’aquest ajuntament que quedava reduïda i que es dedicaria a afers socials. He preguntat un parell de vegades o tres quina era aquesta quantitat i a què s’havia dedicat. El mes de desembre ho vaig preguntar, em va dir el senyor enric Giner que com que llavors es tancava l’any, fins llavors no es podia saber, perquè depenia del que hi havia d’assistència, de diverses coses. El mes de gener vaig pensar que era molt just a desembre, però imagino que ara ja deuen saber exactament quina és aquesta quantitat que l’ajuntament s’ha estalviat en

sou de la senyora alcaldessa, i a quin tema d'afers socials, ja que estem en aquest tema d'afers socials i tot això, s'ha dedicat aquesta quantitat de diners.”

La senyora alcaldessa:

“Doncs... sí. Ja que a més té el micro, el senyor Jordi Raventós.”

El senyor Raventós.

“Com que abans ha dit els noms seguits...”

La senyora alcaldessa:

“Clar que sí.”

El senyor Raventós:

“Doncs, són dues coses. Una primera pregunta és que com l'Associació de Veïns i Veïnes, ja hem dit diverses vegades sobre el que era el Síndic de Greuges, i no se n'ha parlat més, només se'ns va dir una vegada que com que això duplicava funcions, que no calia i així, però no se'ns ha dit res més.

I l'altra cosa és sobre els horts urbans, que també semblava que la universitat havia d'ajudar, i tampoc. Clar, jo ara penso que..., aquí també ha parlat la gent de Ciutadans, que hi ha les eleccions pròximament, jo demanaria als partits polítics si ho tindreu en compte, almenys aquests dos punts, en els vostres programes electorals, espero que siguin sincers i que serveixin, però són dos temes que ens agradaria que ens digueu si us ho heu pensat, si ho tindreu en compte, perquè van passant els mesos i anys, i resulta que d'una legislatura hem passat a una altra, i això continua, que no deu ser gaire important ni una cosa ni l'altra, però nosaltres creiem que sí que ho és.

La segona pregunta és a nivell personal. Avui s'ha parlat dels dies que es dediquen a la pobresa. Jo preguntaria si en el pressupost, quan surt la quantitat de diners, hi ha algun sou inclòs de persones que s'hi dediquin. No sé si la gent que s'hi dedica són gent que ja és funcionària de l'ajuntament, ja té el seu sou, i tots els diners... Quan es diu: «Tants diners dedicats a la pobresa», són tots per a la gent pobra, o hi ha algun sou a dintre? I si hi ha algun sou, doncs, saber quina part representat que són sous.

Gràcies.”

La senyora alcaldessa:

“El senyor Julián Carrasco.”

El senyor Carrasco:

“Bona nit. A ver, en el punto número 11, el tema del Pacto local contra la pobreza, ha habido un debate creo que interesante, pero se ha hecho un listado también de las entidades que se han ido adhiriendo, y hay otras que estamos en periodo de hacerlo, ¿no? Por ejemplo, esta tarde la Asociación de Parados de Esplugues hemos estado debatiendo el tema. Indudablemente, coincidimos con alguna gente en lo que han dicho, que el documento no recoge lo que creemos que tendría que recoger. Pienso que ese documento tendría que ser en todo caso estudiado, hacer un estudio y poner cosas que faltan y cosas que sobran. Y sobre todo, cuando decía el debate, es porque creo que algunos partidos han dicho aquí que no estaban de acuerdo, o sea, cada uno tiene su propia responsabilidad, pero lo que está claro es que esto es una cuestión que no puede esperar al 24 de mayo, es una cuestión que hay que cogerla ahora, y, por lo tanto, animo un poco a que se lo repensasen, sobre todo porque si somos muchos, seguramente que reiremos mejor. Y seguramente que ese documento podremos mejorarlo.

Indudablemente, en el tema de la pobreza hay que partir desde el minuto cero, porque es un tema que nos preocupa. Los datos que han dado han sido preocupantes, los que estamos a pie de calle lo vemos cada día. Y mirad si lo vemos, que nosotros el miércoles pasado tuvimos una reunión de la coordinadora de las asociaciones de parados del Baix Llobregat, y los compañeros... O sea, hubo dos compañeros que no pudieron venir, uno del Prat y otro de la zona norte de la comarca, a la reunión, porque no tenían para la tarjeta del transporte público. O sea que veáis la situación que está. Y sobre todo, los que estamos en la calle cada día lo estamos viendo. Por lo tanto, os rogaría un poco que no lo dejáramos para el 25 de mayo ni el 26, que esto es una cuestión que hay que empezar... O sea, hay que seguir, no empezar, seguir haciendo lo que estamos haciendo, ¿no?, por lo menos para aliviar este tema en lo posible.

Y luego también, aprovechando, deciros que la coordinadora del Baix hacemos una fiesta el día 14 de marzo en el parque de la Font Santa, una fiesta que durará todo el día, para recoger fondos, porque la Marcha de la Dignidad volvemos el día 21 de marzo, volvemos a Madrid a pedir otra vez pan, *treball i sostre*, no? Y entonces, lo que sí pediríamos es, ahora que estáis aquí todos los portavoces, era un poco si nos podríais ayudar un poco para que la gente que tiene que coger el autobús, que costará unos treinta, treinta y cinco euros, que el que esté parado y no pueda pagárselo, que se lo podamos pagar.

Y ya, para acabar, también deciros que el día 25 el fórum social del Baix Llobregat hace una manifestación en contra de los recortes de la sanidad en el Moisès Broggi a las cinco y media, e iremos del Moisès Broggi a Cornellà. Estas tres cuestiones, que son sociales, que estamos trabajando en el tema, y que seguramente que los parados hoy lo hemos discutido y sí que nos vamos a

adherir al pacto, y la PAH de Esplugues el lunes lo decidiremos, porque tenemos reunión el lunes, y el lunes lo hablaremos.

Gracias.”

La senyora alcaldessa:

“La senyora Anna Coll.”

La senyora Coll:

“Bé, bona nit. Des de la CUP Esplugues ens preguntem què pensen tots els partits polítics de la notícia que s’ha publicat avui, en la que s’anunciava que ENDESA s’adhereix al Programa de pobresa energètica de l’Àrea Metropolitana de Barcelona, per, segons l’AMB, evitar els talls de subministrament per falta de recursos econòmics. I per això s’ha creat un fons de 5 milions d’euros públics, amb els quals s’abonaran les factures impagades, i ENDESA ha declarat que s’hi adhereix perquè és molt sensible a la realitat actual.

Més enllà que ho considerem cínic, perquè la sensibilitat d’ENDESA és l’equivalent a la d’una pedra, el que s’ha acordat és pagar una empresa privada per uns serveis que són una necessitat bàsica i haurien de ser públics, i sembla que no hem après, amb el rescat dels bancs, que ara rescatem empreses privades, no perquè tinguin pèrdues sinó simplement per garantir-les el seu marge de beneficis.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé. La senyora Eulàlia Herranz.”

La senyora Herranz:

“Bé, bona nit. Un parell de qüestions. Primera: jo porto molts anys venint a aquests plens, i les mocions que s’aproven, segueixo tenint la sensació que no serveixen absolutament per a res. En referència a la moció aprovada pels impostos aquests que s’han de pagar a l’Estat, o s’han de fer..., la comptabilitat aquesta que s’ha de fer per a les entitats sense ànim de lucre i tot això, que aprovin la moció a mi no em serveix, jo vull una solució, perquè la feina de les entitats és col·laborar en el desenvolupament de les entitats, no dedicar-se a fer comptabilitats. Què pensa fer aquest ajuntament per evitar això? Aquesta és la primera.

La segona, un moment, que l’haig de llegir. A veure. «Des de la CUP d’Esplugues volen preguntar quin és, detalladament, l’estat actual del conjunt

del Molí i Masia de Ca l'Esteve, i de la Masia de Can Cadena, situades al carrer Laureà Miró 100-134. L'última dada que tenim és del 2007, i és que són propietat de la immobiliària Ruve, tot i que desconeixem si ha canviat de propietari en els darrers anys. Sabem que els solars que els envolten estan en procés de venda i construcció. Essent considerades patrimoni d'Esplugues, estan tapiades, amb el sostre derruït, i en un procés de deteriorament constant. Voldríem saber si l'ajuntament té algun interès actual en defensa d'aquestes edificacions, que, recordem, són considerades patrimoni a l'inventari del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental d'Esplugues de Llobregat. O si per contra, ja els sembla correcte que es deteriori, i finalment sigui enderrocat.»

I si em permet, senyora alcaldessa, una petita cosa: com a veïna del barri de Finestrelles, jo sóc una de les persones que pateix que els cotxes aparquin malament a les portes del Isabel de Villena, perquè col·lapsen l'única entrada que hi ha al barri, i no es pot passar ni amunt ni avall.»

La senyora alcaldessa:

“La senyora Emília Casassola.”

La senyora Casassola:

“A veure. Nosaltres hem presentat el document aquest... Més encara? Dic que hem presentat el document aquest, el de l'agost, perquè es va fer la trobada aquella al Puigcoca, i allà ens varen orientar vostès a què ho féssim. No hem tingut cap contesta, i és preocupant, perquè l'obra s'està acabant, i el que seria molt, molt lamentable, és que després ens trobéssim a misses dites, val? Ens preocupa el fet aquest que diuen de tenir-ho en dos bocins, sí, però sobretot el que ens estranya és que són els únics contenidors que estan a la meitat d'un carrer. No en un xamfrà d'una punta o d'una altra, al mig. I estan molt més a prop, tant dels que estan al costat esquerre, Manual Riera, com els que estan al costat dret, Juan Corrales. Vull dir que estan al bell mig. Els altres estan molt més lluny. Aleshores, això ens sobta.

Però el que més també ens crida l'atenció és que estan col·locats just davant d'una botiga d'alimentació. Pensem que des de l'agost fins ara –som al febrer– hi ha hagut molt de temps per mirar d'estudiar la posició dels contenidors. I ens sobta que a nosaltres aquí ens digueu que ho estudiareu, quan la persona que lloga el local de la botiga d'alimentació sí ha rebut una contesta via telefònica. Potser és una contesta que no obliga a res, perquè és via telefònica, però la cosa és aquesta, no? Ens agradaria saber si la resposta que se li ha donat a ella, i la resposta que se'ns dona a nosaltres, que és que s'estudiarà, com és que són dues respostes diferents? *(Veü de fons.)* Quintana 30.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé. El senyor José Luís García.”

El senyor García:

“Hola, bona tarda. Potser és repetir el que acaba de dir aquesta senyora dels contenidors, davant de casa meva n’hi ha com sis o set, tots davant de casa meva, des que els van posar fa, no recordo si quinze, vint anys, i tota la vida els contenidors allà davant. Seria bo de tant en tant canviar-los una mica. Ara que els heu canviat, perquè esteu fent les obres, deixeu-los allà, no sé, deu anys més, perquè és que ja estem tips de veure els contenidors allà davant. Volia agafar firmes de l’edifici i demanar que, si us plau, els canviéssiu, o aquí, al costat d’on estan ara, o a l’altra banda del carrer, que allà no han estat mai. Tot un carrer, que hi ha moltíssima gent, i allà no hi ha els contenidors, que també podrien estar. Això és una.

I després, l’altra. Si us plau, ara esteu fent el carrer aquest Quintana, i demà parlaré amb el senyor Enric del tema aquest, ja ho sap. Aviam, no sé per quins d’allò heu de posar ferros, senyals per tot arreu, que tot això entorpeix. Ara he fet tres fotos davant mateix del mercat de La plana. Uns senyals que dius, aviam, si és un pas de vianants, per què posen el senyal que hi ha un pas de vianants, al mig mateix del pas de vianants? M’entens? Una altra senyal... Després, si vols... Bé, demà li ensenyaré a l’Enric. Un altre senyal allà mateix, està el senyal, però és que al davant hi haurà un arbre. Quan estigui l’arbre frondós no es veurà el senyal. Llavors, per què està el senyal? M’entens? Coses d’aquestes. Ho parlaré demà amb ell. Sobretot, si us plau, no poseu tants pals per tot arreu. Una vegada vaig estar a punt de caure amb un que estava al mig del pas de vianants. Vaig a passar, se’m posa vermell, hi ha l’autobús, eps, tiro enrere, el peu toca allò, i vaig estar a punt, a punt, d’anar al terra. M’entens? O sigui, si us plau. Que hi ha un vehicle que vol aparcar? Doncs, que aparqui, perquè si aparca allà és perquè té necessitat d’aparcar.

I després, una idea que m’ha vingut de Solsona. A Solsona estan posant zones blaves a tot arreu, i van de conya, perquè a més, són gratis. Això va molt bé. Pots arribar allà, aparques, fas el que sigui, i tens dues hores; poses el teu rellotge i són dues hores gratis. Bé, aquí, en comptes de dir «traiem places de cotxes perquè no aparquin», no, poseu càrrega i descàrrega dues hores, o una hora, el que sigui, però que la gent pugui entrar, sortir i fer les seves coses, perquè n’hi ha un «fotiment» de furgonetes que aparquen als pas de vianants, perquè no saben on aparcar.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé. Doncs, amb això... S’ha de donar resposta, crec, a alguna de les preguntes que anaven dirigides a... Dues, oi? A tothom. Doncs, senyor Pons?”

La senyora alcaldessa:

“Senyor Raventós... ·

La senyora alcaldessa:

“Iniciativa?”

La senyora alcaldessa:

“La resposta del tema d'ENDESA, igual? No. Doncs, nosaltres.”

El senyor Giner:

“Sobre les intervencions del senyor Jordi Raventós, sobre el tema del Síndic de Greuges, la nostra postura la coneixen perfectament. És una duplicitat d'un servei que la LRSAL prohibeix expressament, i això ja ho hem comentat més vegades. En relació a aquells serveis que s'hagin de crear, nous, però que ja existeixin en una altra administració, doncs, no es poden crear. Aquest és un principi que de la LRSAL, la llei aquesta famosa de reforma, que no solament nosaltres sinó els altres grups polítics, excepte el PP, evidentment, hem denunciat tan repetidament. I el que diu aquesta llei és: «Una administració, una competència.» O sigui, el que volen és exactament això, és a dir, «escolti, que no hi hagi duplicitat de competències».

Quant el tema dels horts urbans, nosaltres tenim una partida al pressupost d'inversions de 20.000 euros, que és el que ens diuen que podria costar aproximadament l'habilitació d'aquest espai per col·locar els horts urbans. I estem en això, està dintre del pressupost de l'any 2015 per tirar-ho endavant.

Sobre la pregunta de la senyora Anna Coll, sobre el tema d'ENDESA-FECSA. Nosaltres estem on estem, i estem en el marc legal en el que estem, i el model en el que estem és aquest. Podríem compartir moltes coses. És veritat. Una cosa interessant que l'Albert ha dit: «Ecolti, dels guanys que tinguin les companyies, podria haver-hi un fons social per a tal, qual, previs els informes que cobrissin aquesta despesa.» A mi em sembla bé, a nosaltres ens semblaria bé, però les coses no estan muntades així. I què fem les administracions? En aquest cas, l'Àrea Metropolitana, és qui hi contribueix. L'Àrea Metropolitana som tots els ajuntaments que la conformen, per tant, una part d'aquest fons també surt d'Esplugues per fer front a aquest tema. És la primera vegada que l'Àrea Metropolitana fa un programa social d'aquesta mena. N'ha fet diversos, dos, concretament, i aquest de la pobresa energètica n'és un, i en aquest moment també està suplint, doncs, la carència d'altres administracions, que en

aquest tema van una mica més lentes, més enrederides. Per tant, l'Àrea Metropolitana una mica ha agafat el relleu, la torxa, per tirar cap endavant això.

El model és el que és, i no hi ha una altra manera de fer-ho que fer-ho d'aquesta manera. Podem posar-nos a discutir, però mentrestant, tallaran la llum. Per tant, a partir d'aquí, aquell que tingui una necessitat, els serveis socials dels ajuntaments, són els que fan els informes, s'envien a l'Àrea Metropolitana, i aquests tramiten amb les companyies elèctriques el pagament o la moratòria sobre el pagament dels rebuts de llum. Això s'afegeix també a l'acord que hi ha hagut amb Aigües de Barcelona en el mateix sentit. A través dels informes socials, Àrea Metropolitana el que fa, doncs, és intentar arribar a una moratòria, a un acord de pagament, a l'aplaçament, perquè no es produeixi aquet tall d'energia elèctrica, o del subministrament d'aigua. I és el que és. Podríem dir: «No és el sistema que ens agrada», però és el que hi ha, i hem de jugar amb aquestes cartes, no tenim unes altres a la mà.

Sobre la resta de preguntes, si els sembla, podem passar a contestar-les. Sobre Laura de Lucas. Bé, el tema dels robaments a Can Clota i Can Vidalet. A veure, això, al darrer consell de seguretat, primer a la junta local de seguretat i després al consell de seguretat que es va fer a la nit, i era obert a tothom, a entitats, a persones físiques, ciutadans i ciutadanes que volguessin assistir, es va parlar d'aquest tema. Això és una situació que es va produir a Can Clota i Can Vidalet. Va lligada normalment, l'alcaldeessa després, si vol, podrà ajudar-me en aquest tema, jo no vaig ser-hi en aquell consell, i podrà donar una explicació més àmplia, però sempre va lligat a alguna banda, o poden ser dues persones o una persona, que el que fa són uns robaments. La policia fa controls, munta dispositius especials, es munta un cercle, i al final sempre acaben caient. O se'n van a un altre lloc perquè ja han acabat la seva feina, i, per tant, no volen ser agafats i se'n van, potser, a Tarragona, a Lleida o a Girona, o a un altre lloc, i continuen amb aquesta feina. Pensen que aquí ens arriba gent que s'ha detingut que viu al Vendrell, i vénen en tren cada dia des del Vendrell i se'n van en tren normalment amb el botí, al Vendrell. Vull dir que el que es fa és que quan cau la banda, automàticament es pacifica el sector. I aquesta concretament, la situació ha estat reconduïda perquè era una gent, delinqüents de l'Hospitalet, que actuaven en aquest sector de Can Vidalet i Can Clota.

Després, preguntava pel tema de les ajudes econòmiques. Aquesta informació jo no la tinc ara mateix. Si li sembla, la recollirem i li podem facilitar. No la tenim en aquests moments.

Laura Benito. Laura Benito preguntava pel tema de la campanya «Esplugues t'Estimo». Li he enviat el cost fa res al senyor Albert Comellas, que ens el va demanar també. Ara mateix jo de memòria m'equivocaria –m'equivocaria–

perquè no recordo bé. Estem sobre els 8.000-9.000 euros, però jo li donaré per escrit quant és el cost exactament d'aquesta campanya, amb totes les accions.

Després, ens parla del tema de la poca cobertura dels partits polítics que surt a la revista *El Pont*. Miri, *El Pont* el que fa normalment és que és... *El Pont* vol ser alguna cosa més que un butlletí de l'ajuntament. Si vostès van a qualsevol ajuntament i agafen el butlletí, doncs, la majoria, el 90 per cent, té una línia molt clara, que és acció de govern, acció de govern, acció de govern. Aquí volem que sigui més aviat una publicació diversa, on també es recullin les activitats de les entitats, etcètera. Té un caire especial. Nosaltres, en aquest sentit, del resultat del producte com a tal, doncs, estem satisfets. El que passa és que... (*Remor de veus.*) No, el que es fa és que és donar compte de l'acció de govern, que és el que toca, i és un dret del ciutadà tenir la informació d'allò, passar comptes del que es fa, i a més a més s'inclouen els temes que afecten les entitats. I els podrà agradar o no, però els convido a què agafin butlletins de Sant Vicenç dels Horts, per exemple, del Prat de Llobregat, per exemple, de Sant Feliu de Llobregat per exemple, i els analitzin. I després, mantenim aquesta conversa, a veure què els semblen.

Pel que fa també al tema que comentava, del tema de *El Pont*, del retractilat. No el vam demanar i és gratuït, no el pagarem. Però miri, s'ha donat una circumstància que és curiosa, quan parlàvem amb el senyor Figueras del tema de les adjudicacions. Això s'ha adjudicat a una empresa que està a Lleó –a León. Castilla-León. Doncs, a León. S'ha presentat i s'ha adjudicat una empresa que està a León. I amb els informes tècnics. Nosaltres no volíem que *El Pont* sortís de Catalunya i que ens ho fes una empresa, si pot ser de la comarca, millor. Però la millor oferta venia de León, i ens ho fa una empresa de León. La comunicació a vegades és una mica difícil, això ja vam dir-ho als tècnics, «escolti, això és una mica difícil», però diuen «no, no, és la que toca, l'adjudicació». Per tant, ho fa una empresa de León. Aquest és el primer número que han fet, i pel seu compte ho han retractilat. Entre altres coses... Que a més, no els ho vam demanar i no ho volem, i a més ho han fet amb plàstic, que tampoc ho volem, perquè el plàstic és un embalatge que és molt difícil d'eliminar, i perdura i perdura. Per tant, ho han fet pel seu compte, i això és una cosa que evidentment ja els ho hem dit, i s'ha de controlar. I estem en aquesta experiència amb aquesta nova empresa. Ja li dic, que estem a molts quilometres de distància, però és el que hi ha.

Pel que fa a les preguntes del senyor Julio Roldán... (*Veü de fons.*) Sí, perdón. Esto lo puede ver muy fácilmente, pero yo le puedo... Sale en cada *Pont*. En cada *Pont* sale lo que cuesta y lo que se ingresa por publicidad. Lo verá... Sale en todos los *Pont*, lo que cuesta la edición y lo que se ingresa por publicidad. Por lo tanto, ahí tiene la información.

Sobre la pregunta del señor Julio Roldán. Ésta es una pregunta..., muchas preguntas, ¿no? El *espai* Barona en principio es una concesión... És una concessió, per tant, no és una, diguem-ne, gestió directa de l'ajuntament. A canvi de la inversió de la construcció, hi ha una concessió de l'explotació d'aquest espai per un determinat nombre d'anys, i qui ha suportat tota la despesa és l'empresa concessionària i no és l'ajuntament. Si parla de l'expropiació, del mutu acord de l'expropiació del sòl, que és el que ha barrejat una mica, em sembla, i per això deia el tema de l'IVA, això és una altra qüestió. L'ajuntament va arribar a un mutu acord per l'expropiació dels terrenys, i a partir d'aquí, doncs, hi ha un contenciós amb Hisenda, que no ha guanyat cap judici però que ens ha imposat que diposem una finança, que a l'espera de la sentència que pugui haver-hi, doncs, cobreixi el que suposaria aquest IVA que segons Hisenda ha de suportar l'ajuntament, però que segons l'ajuntament no correspon suportar. Jo crec que una mica s'ha barrejat.

Els espais. L'ajuntament té una sèrie d'espais que són compartits, però la gestió la porta directament el concessionari. Això què vol dir? Que quan l'ajuntament organitza un acte, tenen l'obligació de cedir un espai. Quan ho fa una entitat i ens ho demana, intentem mitjançar perquè hi hagi aquesta cessió de l'espai, però en tot cas, quan hi ha una altra institució de qualsevol tipus, que pot ser un partit polític o no, hi ha unes tarifes, el propi concessionari és el que diu quins són els preus de lloguer de la sala, una, dues o tres sales, les que corresponguin o les que es vulguin utilitzar, d'acord amb l'acte que s'organitzi.

Però una manera de tenir ingressos és precisament l'activitat d'oficina, en aquest cas aquest despatx d'advocats que vostè diu, o qualsevol altre que vulgui llogar un espai per mantenir una activitat, i per altra banda, el lloguer de les sales a entitats o privats que vulguin fer una presentació, un esdeveniment, qualsevol cosa. És una manera, doncs, de recuperar la inversió a través de la concessió que s'ha fet a La Baronda. Per a qualsevol altra cosa, encantat de quedar i poder explicar qualsevol dubte d'una manera més tranquil·la, i potser menys ràpida del que ens obliga ara mateix aquest torn de preguntes.

El senyor Diego Martínez fa una... Bé, el tema de les carpes informatives està bé, però ens agradaria que aquestes preguntes es poguessin fer directament, perquè segurament seria la contesta més ràpida, i no hi hauria aquesta derivació. Bé, és una apreciació només, no? Llavors, ens parlava d'aquests veïns, de l'avinguda Jacint Esteve. No, no, això es va fer, efectivament, a petició dels veïns. La situació de l'escola Isabel de Villena no és la mateixa, perquè està en un vial important de comunicació, i que utilitza moltíssima gent per anar cap a Barcelona quan fa un bypass, etcètera. Ve gent de Sant Just, els alumnes del col·legi alemany, els pares, mares, el col·legi americà, etcètera, per tant, a determinades hores està molt concorregut. Però sí que hi

ha una zona, una àrea verda i una àrea, diguem-ne, blava que en aquest horari no està activada, no està activa i, per tant, es pot aparcar allà i no hi ha cap mena de problema, perquè en aquells moments li puc assegurar que els vigilants de l'àrea verda i la zona blava no estan en funcionament, o sigui, i ho saben, i tenen aquests marges. Hi ha una tolerància clara per part de la utilització d'aquests espais d'àrea verda i àrea blava, com passa al Garbí. El Garbí, fins les nou i mitja –nou i quart, nou i mitja– es pot aparcar claríssimament a l'àrea blava que hi ha al carrer Sant Mateu.

(Veu de fons.)

Bé, però hi ha aquesta tolerància. Jo li diria que hi ha aquesta tolerància, li ho puc assegurar. Ara bé, quant al tema de si vostè aparca el cotxe –vostè o una altra persona– i aquí ja no hi entro, això depèn, a la porta o més a prop, o obstaculitza un altre vehicle o un autobús, o el policia que està dirigint el trànsit entén que aquell vehicle molesta, doncs, no hi ha més remei que apartar-lo. Em passa a mi, ens passa a tothom...”

La senyora alcaldessa:

“Jo afegiré una cosa: cada agent és d'una manera, però no passa només amb la Policia Local d'Esplugues, passa amb la Guàrdia Urbana de l'Hospitalet, de Cornellà o de Barcelona mateix. Ja saben que un, perquè igual porta molts anys en el cos, les coses les veu d'una altra manera, l'altre és més jove i té més empenta. Saben que cada persona és d'una manera. Jo el que recomano sempre és fer cas de les indicacions de l'agent, perquè hi ha agents que en un moment donat poden entendre que s'ha d'actuar en un sentit, però igual tens un agent que és més escrupolós, i entén que si hi arriba un bus... Per tant, nosaltres el que sí que fem sempre és deixar a criteri del professional, de l'agent.

Per tant, quan hi ha aquesta certa tolerància, perquè, efectivament, l'agent és el que dóna les indicacions i en un moment donat pot fins i tot autoritzar a passar per un carrer que sigui de contra direcció, i és el que té la potestat i la prioritat sobre els senyals, els verticals o els horitzontals. Jo el que recomano és: fem cas. Si tenim un que per uns motius determinats, perquè pensa que és molt important que quan arribi l'autobús pugui deixar baixar i deixar pujar les persones d'una altra manera, doncs, simplement, com que allà hi ha espai, el que s'ha de fer és seguir les indicacions,... Igual s'ha de caminar cinquanta metres o setanta metres, però jo el que recomano sempre és no entrar en conflicte, perquè de vegades veiem que hi ha algunes persones que intenten entrar en conflicte, i amb l'agent jo recomano intentar no entrar en conflicte. Quan el tenim més tolerant, fantàstic, i quan no, doncs, simplement el que s'ha de fer és intentar deixar el cotxe, o al carrer Traginers, o als espais de l'àrea verda, perquè espai, n'hi ha. És complicat perquè es produeix una aglomeració

a les hores puntes, i igual s'ha de caminar una mica més. És la recomanació que jo faig, que crec que és molt important seguir les indicacions dels agents de policia.”

El senyor Giner:

“El senyor Javier Mederos fa una pregunta sobre el tema del Parc dels Torrents. Jo crec que en part, amb La Baronda, en contestar en Julio Roldán, he contestat a la pregunta que ens havia fet, però jo no sé si hi ha hagut... Sí podem saber-ho, sí que hi ha hagut un sobrecost, que evidentment ha assumit el concessionari, el privat és el que ha pagat qualsevol sobrecost que s'hagi pogut produir, i l'obra, com a tal, ja estava finalitzada. I com que és una concessió, i la concessió és a canvi de l'explotació, però el que l'ajuntament exigia era la rehabilitació de l'edifici, que s'ha d'entregar en condicions quan acabi la concessió, qualsevol sobrecost que s'hagi pogut produir, que sí que se n'ha produït, ha estat a càrrec del privat, del concessionari.

I el tema que parlava també, de l'aigua del llac i tal. Bé, això va ser un tema d'estalvi energètic, eh? Per tant, és un tema que era costós per a l'ajuntament, i es va decidir col·locar unes pistes, unes cistelles per fer activitats esportives en una part. El llac era molt extens, i la despesa de consum del que era la regeneració de l'aigua, la renovació, era molt costosa. Per això es va decidir deixar una part de llac, i l'altra dedicar-la a activitat lúdica, que és el que hi ha.

La senyora Teresa Carbonell... *(Veu de fons.)* Està dintre del contracte. Jo miraré de donar-li exactament quin es, eh?, però s'ha de segregar de la resta del contracte de servei de manteniment de parcs i jardins, eh? No hi ha cap problema, penso que ho podem segregar.

Quant a la pregunta de la senyora Teresa Carbonell, que demana, bé, el sou de l'alcaldeessa, el tancament i la destinació, doncs, jo li facilitaré això que demana.

Quant al senyor Jordi Raventós, ja hem contestat. *(Veu de fons.)* Sí, perdó, té tota la raó. No, no hi ha cap part de sou, es dedica exclusivament al que seria el fet, diguem-ne, de l'ajut social corresponent, però no pas... No està a la partida, està exclòs el personal.

El senyor Julián Carrasco, bé, ha fet dues coses: ha convidat a una manifestació que hi ha davant del Moisès Broggi, pel servei que presta, i després una altra cosa que ha fet és una reflexió sobre el tema del Pacte per la pobresa, entenc. Per tant, no ha fet una pregunta concreta sobre això.

La senyora Eulàlia Herranz. Miri, sobre això que vostè ha dit. Veu? És interessant, perquè al final, una disposició de l'Estat que afecta les entitats sense ànim de lucre, tot acaba al damunt de l'ajuntament. O sigui, l'ajuntament

al final és qui diu: «Escolti, l'Estat ha legislat... Tenim un problema; Houston, tenim un problema. Les entitats corren el risc de desaparèixer, anem a l'ajuntament.» L'ajuntament està, evidentment, per assessorar. Però fixin-se, no desviïn el tret –no desviïn el tret. Nosaltres estem per ajudar, però no desviïn el tret, perquè no és una conseqüència d'una activitat, una normativa municipal, és una disposició legal, en aquest cas de l'Estat, la que ha provocat el problema, i el que hem de fer és lluitar contra aquesta activitat o aquesta legislació que ha provocat l'Estat. Però no ho desviem, perquè de sobte, sembla com si l'ajuntament –i a mi em dóna aquesta impressió, perdoni– no posés els mitjans, no fos receptiu a una cosa que d'entrada se l'ha trobat. I el que...

(Veü de fons.)

Bé, està bé, és una possibilitat –és una possibilitat. Això és una possibilitat. Nosaltres què fem, o què farem? Doncs, exigir –exigir... Miri, li ho explicaré. Joestic convençut que exigir..., el nostre grup parlamentari en aquest tema ho té molt clar, el Partit Socialista tant a Madrid com a aquí, en el tema d'exigir –a Madrid, pel que toca– tornar a la situació anterior. I en això estem en aquesta història. Per tant, ens toca exigir, i li tocaria exigir a Convergència, exigir a Iniciativa i exigir a Esquerra, exigir que això es resolgui.

Home, jo crec que per les informacions que han sortit a la premsa, doncs, semblava que una rectificació podia haver-hi, perquè en una compareixença del ministre Montoro al Senat, va dir que això ja no seria així, sinó que es posaria un nou límit que seria de 40.000. Nosaltres volem que sigui el de 100.000 –el de 100.000. S'entén que l'entitat que ja té ingressos superiors als 100.000 euros, ja pot tenir una estructura administrativa, una gestoria que porti la comptabilitat per partida doble, les liquidacions d'impostos, els IVA i tal. Pel que fa a la resta d'entitats, nosaltres donem el suport i l'assessorament, dins les nostres possibilitats. Però no desviem el tret, això és un problema que ens ha creat l'Estat, per tant, hem de reclamar a l'Estat que ens el resolgui.

(Veü de fons.)

La senyora alcaldessa:

“Pregunta per al següent ple.”

El senyor Giner:

“Bé... Sobre el tema del Molí de Ca l'Esteve i Can Cadena, que crec que és el mateix. Bé, jo crec que és la mateixa casa, en qualsevol cas, que té dos noms: un nom és Can Cadena, i Molí Ca l'Esteve és l'altre, no? Bé, vam demanar un projecte de rehabilitació d'això. Deixi'm que parli amb els serveis tècnics, a veure com tenen aquest tema. També li donaré la contesta d'això.

I després, feia una referència a l'aparcament de la Isabel de Villena, que és la manifestació que ha fet vostè dels problemes que té com a veïna del barri quan hi ha les hores punta.

La senyora Emilia Casassola parlava de la bateria de contenidors, i jo li dono la resposta que com a regidor, li puc donar, jo no sé la resposta que li han pogut donar a nivell tècnic en un altre cas. Aquest és un tema que l'estem mirant per evitar..., aprofitar la urbanització del carrer Quintana per resoldre-la, i buscar una solució satisfactòria.

I el José Luís García, bé, hem quedat demà, que demà ens veurem, no? Tinc una visita concertada i podem parlar de tots aquests temes que vostè em vol plantejar, com a regidor de Serveis Territorials.

I no hi ha cap pregunta més.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé. Doncs, amb això, per tant, podem aixecar avui la sessió. Moltes gràcies.”